

SENTÈNCIA 2002-28 DE 19 DE JUNY DE 2002

CASS. PROCÉS ADMINISTRATIU. COSTES. Una jurisprudència ha estat confirmada en nombroses ocasions de manera molt clara i incontestable. La CASS, per tant, ha donat prova de temeritat en aquest procés, en conseqüència, escau condemnar-la al pagament de les costes processals causades.

Ponent : M.I. Sr. Bernard Plagnet

A N T E C E D E N T S   D E   F E T

1- El Sr. M.D.L. va interposar recurs contra la resolució de la CASS de data 28 de maig del 2001, confirmant en alçada la decisió de 30 de març anterior, en el qual sol·licita es revoquin les esmentades decisions i demana li sigui atorgada una pensió de vellesa mínima equivalent a 5000 punts, amb efectes des del mes de març del 2001.

2 – En la sentència de 18 de desembre del 2001, el Tribunal des Batlles ha estimat la demanda i ha condemnat la CASS al pagament de les costes processals.

3 – En el seu recurs d'apel·lació de data 27 de febrer del 2002, la CASS s'oposa únicament a la condemna en les costes processals, ja que considera que no ha formulat arguments temeraris. En efecte, no es fonamentava únicament en l'argument relatiu al període de cotització ininterrompuda, sinó que també s'oposava a la pretensió del Sr. M.D.L. el fet que aquest no hagués acreditat una activitat assalariada regular de 5 anys anterior a la instauració de la CASS.

Ha confirmat aquests arguments en el seu escrit de conclusions de data 12 d'abril del 2002.

4 –En la seva contesta de data 19 de març del 2002 , el Sr. M.D.L. manifesta principalment que la CASS ha donat proves de temeritat i de mala fe evidents.

Confirma aquests arguments en el seu escrit de conclusions de data 10 d'abril del 2002.

F O N A M E N T S   D E   D R E T

Primer.- Competència

El Tribunal Superior , Sala Administrativa , es competent per a conèixer del recurs, en aplicació de l'article 39-3 de la Llei qualificada de la Justícia .

Segon.- El motiu únic d'apel·lació per part de la CASS és la condemna en costes.

Resulta de l'examen de l'expedient que la decisió inicial de rebuig de la demanda presentada pel Sr. M.D.L. es motivava com segueix: « acorda no poder fer aplicació de l'article 41 del Reglament Tècnic per no haver cotitzat de forma ininterrompuda fins a la data de la jubilació » (veure foli 13). Aquesta decisió es va pronunciar el 28 de maig del 2001.

Ara bé, com ja ha jutjat varies vegades aquesta Sala, aquest requisit no es oposable a l'assegurat per no trobar-se recollit en l'article 41 del Reglament Tècnic (com resulta especialment de les sentències citades en el fonament cinquè de la Sentència recorreguda).

En el seu recurs jurisdiccional davant el Batlle, la CASS invoca per primera vegada, un altre motiu de rebuig, « la manca de justificació per l'assegurat d'un treball regular de 60 mesos amb anterioritat a la instauració del règim andorrà de seguretat social » (veure foli. 39). Però com ja ha jutjat varies vegades aquesta Sala (veure Sentència de 9 de març de 2001, núm. 01.15 ; Sentència de 13 de juliol de 2001, núm. 01.33), « és clar que a qui correspon verificar la realitat que l'assegurat intenta demostrar amb els certificats privats de treball és a la CASS, però ho ha de fer en la via administrativa quan per primer cop se li planteja l'aplicació de l'article 41 del Reglament Tècnic, donant la possibilitat a l'assegurat de presentar altres proves complementàries o cercant-les d'ofici per tutelar els interessos dels seus assegurats ; el que no es jurídicament admissible és consentir en via administrativa el contingut d'uns documents i posar després en dubte davant la jurisdicció allò que els documents indiquen... »

Tercer.- El procediment seguit per la CASS en aquest assumpte és clarament contrari a una jurisprudència avui en dia ben establerta per aquesta Sala. Fins una època recent, la CASS podia considerar que la jurisprudència de la Sala podia evolucionar i és aquesta la raó per la qual les Sentències de 14 de desembre de 2001, núm. 02-04 i de 6 de febrer de 2002 admeten, excepcionalment que les costes no vagin al seu càrrec. Actualment, la jurisprudència ha estat confirmada en nombroses ocasions de manera molt clara i incontestable.

La CASS, per tant, ha donat prova de temeritat en aquest procés. En conseqüència, escau condemnar-la al pagament de les costes processals causades, amb

inclusió de les derivades de la intervenció lletrada, malgrat ésser aquesta potestativa en el present procediment, en tant que raonable perjudici sofert per l'actor.

D E C I S I Ó

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer,- Desestimar el recurs d'apel·lació presentat per la CASS

Segon,- Confirmar la sentència recorreguda i condemnar la CASS al pagament de les costes processals causades, en els termes que ho estableix el darrer fonament de la Sentència.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.